

ლიბერალური საქართველო

პროლეტარიატის ყველა კლასისა, შრომითის!

საგზაბაო, 8 ნოემბერი, 1942 წ.

სამართლებლო საბჭოთა მშრომლის კავშირის ყოველკვირეული ორგანო

№ 40 (251). შპსი 30 კპ.

გაუგარკოს XXV წლისთავს დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის, რომელიც დაახლო იმპერიალისტების ხელისუფლება ჩვენს ქვეყანაში და გამოაცხადა მშვიდობა მთელი მსოფლიოს ხალხთა შორის!

(საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ლოზუნგებით)

დაიხსნათ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის მონაპოვარნი

ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციით დაიწყო ახალი ერა კაცობრიობის ისტორიაში.

25 წელიწადი სრულდება რაც იგი თავის ცხოველყოფილ სხივებს ჰფენს მთელს მშობლიურ კაცობრიობას.

ოქტომბრის დიდმა სოციალისტურმა რევოლუციამ მსოფლიოს ერთ მეექვსედზე განახორციელა ის დიდი დედა, რომელმაც საუკუნეების განმავლობაში ოკუპირებული კაცობრიობის მოწინავე, საუკეთესო წამომადგენლები. 1917 წლის ოქტომბრის ბრძოლის თვის წამლის კვამლში დაბადებულმა საბჭოთა წყობილებამ განათავსებულა ხალხის მასების ძლიერი ძალები, სოციალისტური გამოაღვიძებელი ენერჯის, სიძინა და ტალანტის დაუმრეტელი წყაროები, რომლებიც საუკუნეთა განმავლობაში მიჩქმალულნი იყვნენ. ექსპლუატატორული წყობილების ბოროტებთან განათავსებულა ხალხმა — ტიტანმა გაიწვია თავისი დედასებური ძალები, მძლავრად გაიმართა წელში. თავისი ენერჯისა და ქალღმერთების გმირული შრომით ჩვენმა სამშობლომ ადამიანთა თავისი საუკუნეებრივი ჩამოთრევილობა. უმაგალითო მოკლე ისტორიულ ვადებში საბჭოთა კავშირმა წარმატებით განვლო სამეურნეო და კულტურული განვითარების გზა, რისთვისაც სხვა ქვეყნებს ათჯერ მეტი დრო დასჭირდა. უნიონ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით საბჭოთა ხალხმა შექმნა მძლავრი, სოციალისტური ინდუსტრია და მოწინავე საკომუნურული სასოფლო მეურნეობა. მეურნეობის სოციალისტური სისტემა საბჭოთა სახელმწიფოს სახელმძღვანელო მტკიცე საფუძველს წარმოადგენს (პროკლედა).

მანძილზე დაგროვილი ფიზიკური და სულიერი ენერჯია საბჭოთა ხალხისა, რომელიც ფართო ისტორიულ სამოქმედო ასარჩევზე გამოიყენა დიდმა ოქტომბრით.

პირისხლიან ფაშისტურ ურდოებს უმკლავდება, სიბრძნე და ანადგურებს არა მარტო საბჭოთა პარტიის ვაჟკაცობა და სიმამაცე, არამედ სამსტალინურ ხუთწლიური მექანიზმბუმერაზი სოციალისტური ინდუსტრია.

გერმანულ-ფაშისტურ ურდოებს ებრძვის, უმკლავდება და აცამტყვრებს სტალინურ ხუთწლიურ წარმოშობილი ჩვენი სოციალისტური მიწათმოქმედება, ჩვენი გავანტი საბჭოთა მეურნეობები და უხვმოსავლიანი საკულტურული სოფელი.

მტრის ურდოებს აკეცებს და აცამტყვრებს ოქტომბრის დიდი რევოლუციის მიერ ფართოდ გზავანსილი და სტალინური მზრუნველობით აყვავებული, მსოფლიოში ყველაზე მოწინავე და პროგრესული საბჭოთა მეურნეობა, საბჭოთა ტექნიკა.

საბჭოთა ქვეყანას იცავს და მის შემადგენელ მონაპოვარულ მტრის ურდოებს ანადგურებს მუშათა, გლეხთა და ინტელიგენციის განუყოფელი კავშირით — ამ სამი მთავარი ძალის ძმური განუყოფელი თანამშრომლობა.

გაფთხებულ მტრს აუღელ კოხ-სიმარტრედ ხედება და გზას უღობავს ხალხთა სტალინური მეგობრობა, რომელმაც დიდი სახელმწიფოებრივი და კულტურული შემოქმედების სარბიელზე გამოიყენა ოქტომბრის დიდი რევოლუციამდე ჩაგრების კრები.

მოსისულ მტრს მუსრავს და აცამტყვრებს საბჭოთა პარტიის უწყობილობის მისწრაფება — ის ხალხის ფაშისტური ტყვეობიდან თავისი სისხლითა და უკრაინის, ბელარუსის, ლიბის, უკრაინის, ესტონეთის, მოლდავიის და კარელიის მომხმხალხებით.

საბჭოთა ხალხი არ გამოაფრთხილებულ ომში მარტო არ არის. მასთან არის მთელი პროგრესული კაცობრიობა, თავისუფლებისმოყვარე ყველა ხალხები მსოფლიოში.

გერმანულ-ფაშისტური ურდოები საბოლოოდ განადგურებული იქნებიან. საბჭოთა ხალხი თავისი სასახელი გმირებით, თავისი უღრეკელი წითელი არმიით, თავისი ბრძენი მხედრობითა და დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით გააცამტყვრებს პირისხლიან ბარბაროსებს. ჩვენი სამშობლოანი საქმე გამარჯვებით დაგვირგობდება.

ამ რწმენით, ამ შეგნებით ხდება საბჭოთა ხალხი ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის 25 წლისთავს.

გაუმარჯოს ძლიერმოსილი საბჭოთა ხალხის მარჯვენას, რომელიც ფრენტზე და ზურგში უბადლო თავდადებით იცავს დიდი ოქტომბრის მონაპოვარს!

გაუმარჯოს 25 წლისთავს დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციისას, რომელმაც დაამხობ იმპერიალისტების ხელისუფლება ჩვენს ქვეყანაში და გამოაცხადა მშვიდობა მთელი მსოფლიოს ხალხთა შორის!

გაუმარჯოს წითელი არმიის — სსრკავშირის ხალხთა ძმობისა და მეგობრობის არმიას!

გაუმარჯოს გერმანულ-ფაშისტ დამპყრობლებზე ჩვენი გამარჯვების ორგანიზატორს, საბჭოთა ხალხის წინამძღოლსა და გენიალურ მხედართმთავარს დიდ სტალინს!

ლენინი და სტალინი ოქტომბრის დღესასწაულზე.

სიბერა ქართველი ეომარისა

(საბჭოთა კავშირის გმირის ანბ. ა. გვირგვინის)

ღარილი გადავალბე, დაღვინის მთებში დავდებ, ვერ გაბეღოს მტერმა მოსვლა საქართველოს კარებამდე. ვერ შეიძლოს ვერსოლეს კავკასიის მთებზე დგომა, ვერ დაგვიქვოს გაზაფხული, ვერ წავარდეს შემოდგომა, ჩემი ქვეყნის ვაჟკაცებო, ვეფხებო და ლაშქრელებო, მთებო, ცაშდე ახილუნო, მღინარეთა ჩინგურებო, ვერ დაიპყრონ თქვენი კალთა, ვერ შეწყვიტონ თქვენი დენა, ვერც ჩაახშონ ჩვენი ხალხის სილაღ და აღმადგენა.

გადავმვათ გრიგალივით, მუხლი დავკრათ მისი ძლიანს, ჩვენს სამშობლოს მტერთა მუსკრა მამებისგან გვისწავლია.

წამოვიღებ ტყვის თქუმი, მუხლს დაღვინის სისხლის ღვარი, მტერი მინც ვერ გახდება ჩვენი ქვეყნის ბინადარი.

თუნდ ქროლბა გვანდეს მეგრებო, მტრს მზე მინც დაუღლიათ, — მტერი კვდება ბრძოლა ველზე, მაგრამ ცოცხლობს სამშობლო. გადავმვათ გრიგალივით, მუხლი დავკრათ მისი ძლიანს, ჩვენს სამშობლოს მტერთა მუსკრა მამებისგან გვისწავლია.

ანდრო თიფთაძე

ხალხთა სტალინური მეგობრობის დროში

შალვა დადიანი

„სიყვარულსა მალე უნდაო“, — ამბობს ერთი ქართული, ხალხური ლექსი. იმეგ დროს მიღებულია, რომ „საქართველო ქება ურიგო რამ არის“. მაგრამ ცხოვრებაში დედა თურმე მომენტია, როდესაც მდებარეობს კოლეტი უნდა აეხსნას და საჯაროდ აღიაროს მისი სიყვარული. არა თუ სიტყვით, უმთავრესად საქმით უნდა დაამტკიცოს შენი წმინდა გრძობა, შენი თავდადება საყვარელისათვის. განსაკუთრებით კი მაშინ, თუ სამშობლოსათვის მიძღვნილი შენი უწმიდესი განცდა.

ადამიანისათვის უდიდესი საყვარელი სამშობლოა. ვერავითარი დიდ გრძობა ვერ შედრება მის სიყვარულს.

ეს იცის დღეს კიდევ უფრო თვალდასანახად საბჭოთა კავშირში შემავალმა ყველა ხალხმა.

ეს იცის ქართველებს და იმეტირებს არის კიდევ, რომ ისიც სხვა მომენტებზე განხილულ ფაშისტთა ურდოებს ქართველმა იცის, რომ „სადაც შობილა, ვახრილია და უსრულია ისა...“ და მთავრად გულგულად და მათი უფროსი დიქარია... მისი სამშობლოც არა...“ და როგორია ეს მისი მშობელი მხარე?

მან იცის, რომ ერთი უტურფესო-განია მივლს საბჭოთა კავშირში.

ლამაში პატარაობით ლდი ბუნების წიაღში თითქმის ნებეირად მის-ვენებულა, თავზე მყინვარწყვილისა და ალბუზის თეთრი ლეჩაყა დაუფრიალებია, ჩიხტოკაზე წიწკოვან მყინვარეთა ზურგების ქინძისათვის მიუბნევი, სარტყლად ორი ტოტი — შტეკარი და რიონი ვერცხლის სირბით მოუქარავს, გულისპირი ხარინჯოვან მყინვარეთა უხვი ნაყოფით მოოქრულა, ქოშები კე შევიღვის მარგალიტებით არის მოოქვლი.

ზურგს უკან ცამდე აუღლებული საუკუნოვანი მთების წილში უხვად ჩამალულ სხვადსხვა ძვირფასი მადნეული: მოლიბდენი და თქერი, ვოლფრამი და თუჯი, ბრინჯაო და სპი-რული, საწვავი მასალა — მაგლანის-ხოვანი ნახშირი და ნავთი, სამკურნალო წყლები და ჯანმრთელობის საშუალებები და გამოდგარი საუცხოო საამყოფელები.

ქვე ხარობენ თავისთავად და კაცის დაუხმარებლად ლეღვი და ბროწეული, დაფნა და ვანი და სხვა ქეთილმოხილი მცენარეები.

ვინ ჩამოსვლის საქართველოს უცნაური და უხვი ბუნების სიმდიდრეს, მხოლოდ შესამჩნევია ის არის, რომ ამ მოკრძეულ ბუნებას ხალხი ასხია ნიჭიერი, გამჭრიახი და დასაბამითე თავისუფლების მოყვარული.

სამი ათასი წელიწადი ცხოვრობს

თა აკადემიის დაარსება. აკადემიამ უკვე ფართოდ გაშალა თავისი მუშაობა და უკვე დიდი მიღწევები აქვს გამოაღვიძა. ბიოლოგიისა, ისტორიული თუ სხვა დარგში. განსაკუთრებით აღსანიშნავია უკანასკნელ ხანებში ჩატარებული ათეოლოგიური განთხილვა რუსულთა სხვადასხვა კუთხეში: ქართლსა, იმერეთსა და გურიაში. იქ აღმოჩენილია ბრწყინვალე ნივთები ერთხელ კიდევ ცხადკვებს ქართველი ერის ოდიდავე კაცობრიობის მოწინავე რიგებში დგომა და ქულტურისა.

ყოველგვარ კი მოიტანა საბჭოთა ხელისუფლებამ საქართველოშიც მან გამოაღვიძა და განავითარა როგორც საბჭოთა კავშირის შემდეგ, ხალხის ისე კერძო საქართველო ხალხის საუკეთესო თვისებები. ყოველივე ჩემო-ნამოთვლო მონაგართან და მიღწევანთან ერთად მან გაუღვივა ხალხს თავისი რწმენა, ჩაპტერა მხედრობა და უფრო მეტად განუღვივო სიყვარული მოყვარისა, გრძობა მეგობრობისა.

ქართველს აქამდეც სწამდა მძაღნა-ფიცობის ძალა, რადგან იგი აღზრდილია დიდ შოთას მიერ ნაშობი ტარიალ-ვითანდილოფრიდონის მეგობრობის ამბებზე. მხოლოდ დღეს მან ატეო მეგობრობა კიდევ უფრო გაშალა, გააღრმავა, მტკიცე ხასიათის მისე და ხალხთა სტალინურ ურყევ მეგობრობად აქცია. ამის გამოხატულება სხვათა შორის ფართოდ წარმოებული მსავალ-მოსვლა მთებში საბჭოთა რესპუბლიკებში მუშებისა, კომუნურებისა, მეცნიერებისა, ხელოვნებისა, განიარება ურთიერთისთვის თავინთი გამოცდილებისა და საერთო ხალხის შემქმნელი სოციალისტური წარმოება.

იმავე დროს, როგორც ყველა სხვა მომდევნო, კარგად შეიგრძნო ქართველმა, რომ ამჟამად ის მარტო თავის-საკუთარი მშობელი მხარის პარტიული კი არ არის, არამედ მას ეწვია დიდი, მთელი დედამიწის მეექვსედზე გადაღებული დიდი სამშობლო აქვს — საბჭოთა კავშირი და ის მოიწოდებულა აყოს მისი უერთგულო შვილი, დამცველი ამ დიდ მამულსა, შემხანველი მისი ღირსების, ნათესის და პატიოსნებისა.

ეს დიდი საქმის სამსახურით ემსახურება იგი თავის მშობელ მხარესაც, ხოლო ამ მხარის სიყვარული მის გულში წარუშლელია.

ქართველს ახლაც ახსოვს და ძვალ-ღობისა აქვს გამოდგარი ერთი მისი წარჩინებული პირები — გრ. ორბელიანის პარტიოტული თქმა:

„სხვა საქართველო სად არის, რომელი უთხვ ქვეყანაა? — ერი გულადი, პურადი, მებრძოლი შვილი ბედისა...“

იგი მხნე, იგი მღერიალი, მოყვანე თავისი შვილისა!

და შემდეგ: „არ გამოხლოს დროს სამშენს, არ დათხოვს თვის სისხლი, არა დაქვას თავი თვისი შანს დიდებას, ეთოა მსხვერპლის“

და არ სწორად ეს სამშენი დრო დაღა უკვე: ვერაფერ მტერი ვერმანეულ-ფაშისტური ურდოები შემოესიენ საბჭოთა ქვეყანას.

არ სწორად ეხლა არის საქართველო, რომ წინ გამოიდეს მთელი მსახურბლობა, საუკეთესო თვისებები ჩვენი ხალხისა: მისი მუდურებლობა, მტერთან მუდამეგობრობა, თავდადება და გამოკრული ქველდება.

მეღ მატარებში, „ქართლოს ცხოვრებაში“ მოყვანილია ერთ-ერთი მხედრობისათვის ეცხეთი სიტყვები: „არა არს წინ ჩვენს ქართველთა უკვე, რათა ვინილთ მტერი ჩვენს კერძო მშავალი, შეუბნელა ზურგი შემოვამკითხოთ, დალათო იყოს სკედილი“.

და მართლაც ამ დღევანდელ უშავალით, დიდ სამშობლო ომში მთელი დიდი საბჭოთა კავშირის მომხმხალხებთან — რუსებთან, უკრაინელებთან, ბელარუსელებთან, სომხებთან და სხვებთან ერთად, ქართველებმა არა ერთი და ორი სახელგანთავა მშვიდობა მოგვეცა, რომელთა სახელით უკვე არაბოთ ჩამოთვლებდა მათ გამოჩინვის უდიდესი მამაკობა და დიმიხსხურეს საბჭოთა გმირის სახელი, თუ სხვა საპატიო ჯილდოს. ეს კარგია და სასიხარულო, მაგრამ დღეს უფრო მეტი მართებს ქართველი ხალხს — მტერი უკვე კავშირის კარიბჭესთან არის მომდგარი.

მე მშენს, რომ ქართველებმა, თავის ისტორიულ სარბიელზე მრავალ განსაცდელს გამოვლოდი, ამოყვარე თავისი შვილისა, არ დასთმობს თავის კუროს, თავისი ხალხისა, ვეგზობ დიდის შრომით შექმნილს ამ უკანასკნელ ხანებში, იმ მიწაწყალს, სადაც იგი ახე თავისუფალი და ბედნიერი, საბჭოთა ხალხების ოჯახში ემსახურება საკაცობრიო საქმეს.

იგი არ მოიცვლის ფეხს თავის საგუმშავლიან.

მყარი კვლევივით წინ აყვებდა თავის დამპყრობებს, არსად არ დაიხვეს, მტრის ზურგს არ უჩვენებს და საბჭოთა კავშირის ყველა ხალხებთან ხელხელხაყოფილად, თავის მყოფს მტრის უგლოვანსა და კადნიერს.

ქართველი არ შედრება! მის ხელი არ შეუტოვება.

მის გრძობა-გრძობას ზრდის უწმიდესი სიყვარული სამშობლოსადმი — საბჭოთა კავშირისადმი, მის გულმკერდს ასაუღლებებს შეგნება იმისი, რომ არ უნდა მონად ყოფნა, არ უნდა დაკარგო თავისუფლებისა, მის მარჯვენას აფლადებენ უნაზესი, მშობლიური გრძობები დიდი სტალინისადმი.

დავლის, ირანის, ასოციაციის დიპლომატისა და მსიხის საბჭოთა მოსკოვი

ამ დღებში მოსკოვში ჩაიკვლიეს სახელმწიფო საკონსულტო დარბაზში გაიმართა საბჭოთა ლიტვის, ლატვიის და ესტონეთის კავშირების საბჭოთა მოსკოვი. საბჭოთა კავშირისა და მსიხის საბჭოთა მოსკოვი.

ეს დღებში: „სადაც შობილა, ვახრილია და უსრულია ისა...“ და მთავრად გულგულად და მათი უფროსი დიქარია... მისი სამშობლოც არა...“ და როგორია ეს მისი მშობელი მხარე?

მან იცის, რომ ერთი უტურფესო-განია მივლს საბჭოთა კავშირში.

ლამაში პატარაობით ლდი ბუნების წიაღში თითქმის ნებეირად მის-ვენებულა, თავზე მყინვარწყვილისა და ალბუზის თეთრი ლეჩაყა დაუფრიალებია, ჩიხტოკაზე წიწკოვან მყინვარეთა ზურგების ქინძისათვის მიუბნევი, სარტყლად ორი ტოტი — შტეკარი და რიონი ვერცხლის სირბით მოუქარავს, გულისპირი ხარინჯოვან მყინვარეთა უხვი ნაყოფით მოოქრულა, ქოშები კე შევიღვის მარგალიტებით არის მოოქვლი.

ზურგს უკან ცამდე აუღლებული საუკუნოვანი მთების წილში უხვად ჩამალულ სხვადსხვა ძვირფასი მადნეული: მოლიბდენი და თქერი, ვოლფრამი და თუჯი, ბრინჯაო და სპი-რული, საწვავი მასალა — მაგლანის-ხოვანი ნახშირი და ნავთი, სამკურნალო წყლები და ჯანმრთელობის საშუალებები და გამოდგარი საუცხოო საამყოფელები.

ქვე ხარობენ თავისთავად და კაცის დაუხმარებლად ლეღვი და ბროწეული, დაფნა და ვანი და სხვა ქეთილმოხილი მცენარეები.

ვინ ჩამოსვლის საქართველოს უცნაური და უხვი ბუნების სიმდიდრეს, მხოლოდ შესამჩნევია ის არის, რომ ამ მოკრძეულ ბუნებას ხალხი ასხია ნიჭიერი, გამჭრიახი და დასაბამითე თავისუფლების მოყვარული.

სამი ათასი წელიწადი ცხოვრობს

ოქომობრის პარკულაპი

ალმასანდრე აბაფილი

ხანდახან ომი შემოსილებულია, თითქო ხანძარი მეტყობს არაფერი...

გულს შემოფარებულს ლექსი რას ეტყვის, თუ მას სინათლე შემოეკლავება?

გულს შემოფარებულს ლექსი რას ეტყვის, თუ მას სინათლე შემოეკლავება?

ჩვენი ცხოველი ლენინის ქალაქს — შემოვსრავს გვირგვინი რამდენი...

სისხლიან დღეთა ბული ვადიდებს, მზე გაიშობდა დროის ფარგლებს...

ა. კორნეიჩუკის „ჟარნი“ პიკანუ

კავილუხიის პოეზია

გამო შინატი

მშაფრას და მბრძანებელ ვითარებებში ზეიმობს ჩვენი ქვეყანა...

მეოთხედ სუფუნს წინაა საერთაშორისო იმპერიალიზმის მფრე ვადადებელი...

„მეწიფე და სისინი მშაბნი მესულები, გულმოდგინებით დაღვინა რომი შვიკი...

ისტორიის ამ უმავალით რაინდობა ეფუხინანაბრებმა ერთმანდალს...

მზიკიკიკის ნაამბობი

სლოგონ თავამი

მომადგომს დამტყობი დღე იყო, მიაღი მთავარს დახმარება...

საველ ჰოსანიტის გვერდით მებედი წითელი...

საველ ჰოსანიტის გვერდით მებედი წითელი...

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის გამომცემლობამ გამოსცა...

ახალი ნიგუზი

„გალადის“ დაბალი

„გალადის“ დაბალი — გამოსცა ქართული კალამის ლექსების კრებული...

„გალადის“ დაბალი

„გალადის“ დაბალი — გამოსცა ქართული კალამის ლექსების კრებული...

„გალადის“ დაბალი — გამოსცა ქართული კალამის ლექსების კრებული...